

Kerst door de ogen van...

Kerstmorgenviering in de Christus Triumfatorkerk

25 december 2018

Ds. Jaap van den Akker

- Welkom
- Moment van Stille
- Aanvangslied: "Wij trekken in een lange stoet" (NLB 506: 1, 2 en 4)
- Begroeting en bemoediging
- Drempelgebed
- Lied: Psalm 98: 1
- Kyriegebed

Een kerstster - Hayarpi Tamrazyan

Ik heb een kerstster in mijn handen Deze gaat niet uit

Hij brandt in de nacht

Hij brandt in mijn hart

Onze kaarsen gaan een keer uit

Onze harten zijn een keer bevreesd

Onze zielen zijn soms verslagen

Onze hoop dooft soms

Ons vertrouwen gaat op en neer

Maar het licht van de Geest, de kerstster in onze harten, blijft schijnen. Blijft verlichten wat duister is, verwarmen wat kil en koud is

In de donkere nachten In de duisternis van het leven

Ik heb een kerstster in mijn handen

En zo houd ik stand

Zo overleef ik steeds

Mijn kerstster brandt nog En zal blijven branden

Hij blijft mijn wegen verlichten

Hij blijft mijn hart verwarmen.

Verwonderd over dit licht Aanbid ik U

Soms hardop Maar soms ook

Stilletjes in mijn hart

- Opmaat naar het Gloria
- Glorialied: Eer zij God in onze dagen: 1 en 2 (NLB 487)
- Gebed voor de Kerstdag
- Afsluiting Advents- en kerstproject "De profeten zien het al"

Poster

Projectlied

Anne en Kasper (Slot)

Midden in de winternacht, met muziekinstrumenten

- Lezing: Jesaja 9,1-6
- Lied: 'Er is uit 's werelds duistere wolken'
- Lezing: Lucas 2: 1-20
- Lied: 'Een ster ging op in Bethlehem (Lied 496: 1 en 3)
- Preek: Kerst door de ogen van..

Jozef: argwaan

Maria was veranderd. Ze was zo blij, zo gelukkig. Ze leek wel een engel zoals ze zich voortbewoog. Ik snapte er niets van. Wij zouden gaan trouwen. Haar ouders waren akkoord. Alleen de datum hoefde

nog maar geprikt te worden, en nu was ze opeens zwanger! Hoe was dat nu mogelijk. Zonder schroom vertelde ze het me. Ze had een boodschap van God gehad. Ze zou zwanger worden en niet zomaar, maar ze zal een zoon krijgen en dat kind zal Zoon van de allerhoogste genoemd worden. Hij zal de opvolger van koning David zijn. De nieuwe gezalfde, de Messias....

Ze straalde. Alsof ze zelf een engel was geworden. Ik kon onmogelijk boos op haar worden. Zo gelukkig zag ze eruit. Maar ja, wat moest ik? We waren nog niet getrouwd en ze was zwanger. En ik had er echt niets mee te maken – wat nu? Wat zullen de mensen wel niet denken?

En dat was nog niet eens het ergste. Maar heel mijn geloof, heel mijn houvast was ook opeens aan het schuiven. Altijd heb ik mijn best gedaan in het geloof. Trouw ging ik naar de tempel op de feestdagen. En thuis in Nazareth naar de synagoge. Ik deed mijn best om met God te leven en iets van God te begrijpen. Maar ik vond het wel moeilijk. Hoe vaak voelde ik, wist ik nu echt, dat God er voor me is? Eigenlijk bijna nooit. Ik leunde op de traditie, op de gewoonten, op wat mijn ouders me verteld hadden.

Maar nu – wat er nu gebeurde... Alles in me zei dat ik Maria moest verlaten. Dat ik er stiekem tussenuit moest knijpen. Maria zou ook mijn schande worden, maar ik deed het niet., Ik kon het niet. Ze was zo vol van, ja waarvan eigenlijk? Zo vol van God? Zo zou je het best kunnen zeggen. Ze leek zelf wel een engel. Ze droeg iets van God in zich mee. Hoe ongelooflijk ik het ook vond. Hoe ondenkbaar, toch voelde ik het zo. Maria sprak de waarheid. Er was haar echt iets hemels overkomen.

En dus bleef ik. Niet vanwege mijn eigen geloof, maar vanwege het geloof van Maria. Ik bleef en liet me meevoeren in haar avontuur met God. Met God in haar.

(muziek)

Herder: verwondering

Eigenlijk is het absurd. Tegengesteld aan alles wat we zijn. Tegengesteld aan alles wat we zagen, en ervaren. Wij herders zijn vuil en arm. Op het veld bij Bethlehem is het koud en donker. Bovendien - wij zijn herders! Wij tellen niet mee. Wij leven 's nachts en de meeste mensen overdag. Bovendien vinden ze ons eng. Wij zijn ongemanierd zeggen ze dan. We praten plat. We stinken naar onze schapen. En kijk onze kleren nou. Vies, oud en versleten.

En toch gebeurde het. In die donkere koude nacht. Op het land waar wij zaten. Bij een klein vuurtje, met de schapen om ons heen. Niet in de grote stad, zelfs niet in het dorpje, hier in de buurt, maar speciaal voor ons, hier op het veld..

Echt te gek voor woorden.

Opeens ging het licht aan in die donkere nacht.

Opeens was het duister weg. Was de kou weg. Opeens was daar... Ja, wat was daar eigenlijk. Later zouden ze opschrijven dat we een engel zagen, maar ja, ik weet helemaal niet wat dat is een engel. Hoe dan ook. Er was licht in onze duistere nacht.

Het is alsof God in die nacht tegen ons wilde zeggen: Juist voor jullie ben ik hier. Juist jullie God ben. Daarom kom ik niet naar Jeruzalem met mijn boodschap, zelfs niet naar het hotel in Bethlehem, nee hier moet ik zijn, bij jullie, de enigen die wakker zijn in de nacht. Jullie – herders mensen waar iedereen met een boog om heen loopt. Juist jullie zoek ik op! Waarom, omdat jullie het zijn waarom ik mens wordt.

Alsof God dat ons ons wilde duidelijk maken. Die andere mensen, ach die hebben mij geloof ik niet nodig, die zien mij niet staan. Die hebben genoeg aan zichzelf. Nee, jullie – jullie zijn mijn volk. Herders. Zoals koning David. Herders, zoals ik zelf herder wil zijn voor mijn volk.

Ik weet natuurlijk niet of die engel of wie of wat het ook was dat allemaal vertelde aan ons in die donkere nacht die opeens licht was.

Wat ik wel weet is dat het opeens in mij ging zingen: Ere zij God in de Hoge! Voor mensen als wij. Want God houdt van ons. En we gingen op weg en we vonden Hem. We vonden God zelf, in een klein, kwetsbaar, pasgeboren kindje...

(muziek)

Maria: ontvankelijkheid

Ik snapte het wel hoor, van Jozef. Hij was al een volwassen man. Hij weet wat er in de wereld te koop is. En dan blijkt zijn verloofde opeens zwanger te zijn. Na alle onderhandelingen met mijn ouders, is eindelijk alles rond. Wij gaan trouwen! - en dan dit.

Ik snap wel dat hij er stilletjes tussenuit wilde knijpen. Maar hij heeft het niet gedaan. Hij staat hier gewoon naast me. Als vader van dit wonder.

Dat maakt me zo blij!

En wat mij overkwam? Geen idee. U moet weten. Ik ben een jong eenvoudig meisje uit Nazaret. Ik tel nergens mee. Nazaret ligt in de provincie. Vrouwen zijn tweederangsburgers, en zelfs onder de vrouwen ben ik een groentje.

En opeens. Opeens werd ik gezien. Opeens wist ik het zeker. Ik mag er zijn. Ik ben geschapen naar beeld van God. God kent mij. God ziet naar mij om. God ziet me staan.

Dat was zo'n hemelse ervaring. Het licht kwam binnen in mijn leven. Ik werd opgetild uit mijn minderwaardige bestaan. Ik werd voor vol aangezien. Opeens telde ik ook mee.

Snapt u het nog?

Het was een heel diepe ervaring. Ik voelde me gekend. Alsof God rechtstreeks tegen me zei: 'Maria – al ziet niemand je staan. Al denk je zelf ik tel niet mee. Ik zie je, ik ken je. Ik weet wie je bent en wat je doormaakt. Ik heb jou uitgekozen om mijn verhaal met de mensen een vervolg te geven. Jij bent door mij gekozen om deze wereld opnieuw aan het licht te brengen.'

Licht – ja, licht was het zeker. Eén en al licht. Al het duister was uit mijn leven verdreven. En het enig wat ik kon denken was: Ja, Heer, U wil ik dienen: laat er met mij gebeuren wat u hebt gezegd.

Het licht was weg. Maar het gevoel, de wetenschap bleef: ik mag er zijn. Ook ik ben een schakeltje in Gods werk in deze wereld. Mijn leven was voorgoed veranderd. Ik ben gekend.

Dat moet Jozef ook hebben gezien en ervaren. Ik ben zo blij dat hij mij steunt...

(muziek)

Engel: eeuwigheid

Wie ik ben?

Ja. Ik kan iedereen zijn. Dat is het mooie van mijn beroep. Ik breng licht. Ik mag iets van de hemel laten doorschijnen in deze wereld. Iets van God. Iets van Eeuwigheid. Ik heb vele namen. Boodschapper, engel, Gabriel of Michael... Ik ben vooral een geloofservaring.

Iets dat je optilt uit je gewone bestaan. Zoals bij Maria. Natuurlijk moest zij het worden. De drager van Gods aanwezigheid in onze wereld. Het kon niet anders. Zij – de minste onder de vrouwen – zoals ze zelf zong. Zij was bij

uitstek geschikt. Want God heeft een zwak voor het kleine, het ondergeschikte. Alles wat de grote mensen der aarde over het hoofd zien.

Vraag dat maar aan Hannah, de moeder van Samuël, of aan Zacharias en Elisabeth – oud en afgeschreven bij de mensen, maar niet bij God! Het lijkt wel of het dan juist voor God interessant wordt.

Ook nu. Kijk dan naar dit tafereel. Mensen als u en ik. Hoe noemen jullie die op aarde tegenwoordig? Henk en Anita, Joe the Plumber? Gewone mensen bestaan niet zegt God. Iedereen is belangrijk in mijn verhaal. Zonder Augustus en Quirinius geen volkstelling. Zonder koning David geen Bethlehem – allemaal waar. Maar zonder herders geen getuigen van het licht en de bijzondere geboorte. Zonder Jozef geen vader, steun en toeverlaat op de achtergrond. Zonder Maria geen nieuw begin.

Mooi hè, dat is nu mijn beroep. Licht brengen op duistere plaatsen. Dat kan in een stal in een donkere nacht zijn. Maar dat kan overal zijn. In een vluchtelingen kamp in Libanon, door naastenliefde en hulpverleners, in het SoZa gebouw hier verderop in de straat waar Syrische statushouders proberen een nieuw begin te maken. In het hospice in Voorburg waar mensen kerstvierden terwijl ze ernstig ziek zijn. In het ziekenhuis waar ook deze dagen mensen rond een bed zitten.

Licht brengen dat gebeurt ook hier. Bij het kerstdiner van het maaltijdproject. Bij de vele kerstvieringen van die scholen hier vorige week. Bij een swingende kerstnachtdienst gisterenavond. En ook nu. Ontvang het hemels licht vandaag.

Eigenlijk is mijn rol best bescheiden. Ik probeer u, ik probeer jou erop te wijzen waar het licht is in je leven. Kleine wonderdjes in je leven. Waar je gezien wordt. Opeens uit onverwachte hoek. Iemand die zegt: je mag er zijn. Ik heb je nodig. Ik houd van jou.

Dat ben ik dan. Een engel – boodschapper van God:

‘Wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen,

Eer aan God in de hoogste hemel en vrede op aarde voor alle mensen omdat Hij ze liefheeft.’

Amen

- Muzikaal intermezzo
- Gebeden
- Gaven
- Slotlied “Hoor de engelen zingen de eer” (NLB 481: 1 en 3)
- Zegen